

Een mooi afscheidscadeau

Milan Menten schreeuwt het uit van blijdschap bij de aankomst in Amersfoort.

RODNEY KERSTEN

Gerco Pastoor was één van de ijverigste renners uit het peloton.

RODNEY KERSTEN

AMERSFOORT

De timing was perfect. Na zijn demarrage had hij nog genoeg uithoudings-vermogen over om het vol te houden tot de finish. Daar slaakte Milan Menten een oerkreet. Hij excu-seerde zich bijna voor de uitbarsting. „Dat was even de ontlasting die eruit moest.”

EDWARD DOELMAN

Het decor en de manier waarop Milan Menten zijn eerste overwinning op Hollands grondgebied greep, kwamen niet overeen. De regenachtige dag had slechts enkele tientallen

Amersfoortse wielierliefhebbers naar de finish gebracht, terwijl de 21-jarige Vlaming in de finale een slim kunststukje afleverde. „Eigenlijk heb ik er een lange sprint van gemaakt.”

Menten sprong op ruim een kilometer van de meet weg uit de kopgroep, juist op het moment dat een uitlooppoging van Jan Willem van Schip en Henrik Eversen onschadelijk was gemaakt. In meerdere opzichten was dat het 'ideale moment', zo maakte Menten duidelijk. Van Schip zou de benen sowieso stilhouden. „En ik had schrik van Van Schip.”

De titelverdediger, afkomstig uit het Utrechtse Schalkwijk, was de meest aansprekende naam in de grote kopgroep van 22 man. De slag viel op zo'n dertig kilometer voor de aankomst, net na de beklimming van de Pyramide van Austerlitz.

In het gemêleerde gezelschap had de opleidingsploeg van Lotto Soudal drie man mee. De Belgen hadden dus de beschikking over meerdere troeven. „Als ik teruggehaald was, zouden we alles zetten op de sprint van Alfdan de Decker. Daarom was dit ook mijn enige kans op de zege.”

Van Schip kon voorin niet rekenen op de steun van een ploeggenoot. „Daar hadden we er tenminste nog één man bij moeten hebben”, baalde Gerco Pastoor uit Eemdijk. De ploeggenoot van Van Schip had zich één van de ijverigste renners van het peloton getoond. „Dit voelde voor mij als een thuiswedstrijd. We reden de hele dag over wegen waar ik vaak train.”

Ondanks die parcourskennis zat Pastoor er op het beslissende moment niet bij. „Maar het was hectisch en je kunt niet overal op reageren.”

Toch mocht de regiorenner, tevens

lid van de Amersfoortse wielervereniging Eemland, aan het einde van de dag tevreden zijn. De pas 19-jarige Eemdijker was de hele dag actief en ontwikkelt zich in het shirt van Delta Cycling goed. Pastoor: „In korte tijd heb ik inderdaad grote stappen gezet. Nog geen drie jaar geleden ben ik serieus begonnen met wielrennen.”

Pastoor kent zijn plafond dus nog lang niet. „Als ik na dit seizoen een goede winter draai, kan ik mij verder ontwikkelen.”

Profcontract

De twee jaar oudere winnaar Menten is al een stap verder. Hij heeft een profcontract in de wacht gesleept bij de continentale ploeg Topsport Vlaanderen-Baloise. Daarmee kan hij dromen van deelname aan grote klassiekers als de Ronde van Vlaanderen en Luik-Bastenaken-Luik, waar zijn toekomstige ploeg stevast een wildcard voor krijgt. „Dat zou natuurlijk geweldig zijn.”

De winst van de Groeistad Klassieker was dus één van zijn laatste races in het rode shirt van Lotto Soudal U23. Hij wist zijn triomf op sportpark Zielhorst in Amersfoort op waarde te schatten. „Dit was een lastige koers met de regen, die klimmetjes en een goed deelnemersveld. Ik zie dit daarom als een mooi afscheidscadeau aan de ploeg.”

Van Schip en nummer 13: 'Blunder organisatie'

Willem van Schip won in maart dit jaar de Omloop van de Houtse Linies.

ARCHIEFFOTO

de Ronde van Normandië en de Ronde van Zuid-Bohemen.

Het leverde hem al een profcontract voor volgend seizoen op. Van Schip rijdt in 2018 in het shirt van Team Roompot-Nederlandse Loterij.

AMERSFOORT

EDWARD DOELMAN

Het bijgeloof in de sport is groot. Zeker in het wielrennen wemelt het van de neuroses. Zo is de mores in het peloton dat de pechvogel met startnummer 13 zijn rugnummer omdraaid op zijn rug plakt. Bracht nummer 13 zaterdag daadwerkelijk ongeluk? In elk geval was Jan Willem van Schip niet te spreken over het feit dat hij dit rugnummer zaterdag toegewezen kreeg.

Het was ook hoogst opmerkelijk, want als winnaar van vorig jaar zou Van Schip met nummer 1 moeten starten. „Daar heb ik ook het hele jaar van gedroomd. Dit was een blunder van de organisatie”, briepte hij na afloop.

Of het nu de mysterieuze krachten in de sport betrof of niet; de winnaar van vorig jaar beschouwde zichzelf als de grootste verliezer van de negentiende editie van de Groeistad Klassieker. Zijn vluchtpoging met Eversen strandde in de finale, waarna Van Schip zich alsnog de snelste man van de overgebleven kopgroep toonde. Omdat Menten al gevlogen was, voelde hij zich dus vooral de eerste verliezer in Amersfoort.

De tweede plaats in de Groeistad Klassieker betekende dus dat zijn erelijst van 2017 niet verder uitgebreid werd. Eerder dit jaar won de 1,94 meter lange Schalkwijker onder meer de Ronde van Drenthe en etappezeges in de An Post Ras,